

УКРАІНСЬКЕ
ТЕАТРАЛЬНЕ ТОВАРИСТВО

ХАРКІВСЬКА ФІЛІЯ

21—30 листопада

РЕПЕРТУАР НА ДЕКАДУ

(21—30 листопада 1948 р.)

Число	День	Театр опери та балету ім. Лисенка	Драматичний український театр ім. Шевченка	Русский драматический театр	Театр музкомедії
21	Неділя	НАТАЛКА-ПОЛТАВКА (р) ЧАРОДІЙКА (в)	МАКАР ДІБРОВА (р) ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК (в)		РОЗ-МАРІ (р) БАЯДЕРКА (в)
22	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ЗАКОН ЧЕСТІ		ВИСТАВИ НЕМА
23	Вівторок	А І Д А	ВИСТАВИ НЕМА		С І Л Ь В А
24	Середа	НАТАЛКА-ПОЛТАВКА	ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР!		З О Р І К А
25	Четвер	РІГОЛЕТТО	ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК		НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
26	П'ятниця	А І Д А	ЗАКОН ЧЕСТІ		ЛЕТУЧА МИША
27	Субота	ЧАРОДІЙКА	МАКАР ДІБРОВА	Открытие сезона М Е Щ А Н Е	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ
28	Неділя	ЛЕБЕДИНЕ ОЗЕРО (р) ДУБРОВСЬКИЙ (в)	ВАС ВИКЛИКАЄ ТАЙМИР! (р) МАКАР ДІБРОВА (в)	М Е Щ А Н Е (утро и вечер)	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ (р) БАЯДЕРКА
29	Понеділок	ВИСТАВИ НЕМА	ВИСТАВИ НЕМА	СПЕКТАКЛЯ НЕТ	ВИСТАВИ НЕМА
30	Вівторок	ЛЕКЦІЯ-ВИСТАВА: „ОПЕРА — СИНТЕТИЧНЕ МИСТЕЦТВО“	МАКАР ДІБРОВА	М Е Щ А Н Е	НА НАШОМУ БЕРЕЗІ

ТЕАТРАЛЬНА ДЕКАДА

№ 26 (34) 21—30 листопада 1948 р.

ЖОВТНЕВІ ПРЕМ'ЄРИ

Три нових вистави основних Харківських театрів приурочені до 31-ої річниці Великої Жовтневої соціалістичної революції. Природно, що радянська громадськість має право розглядати ці прем'єри, як творчий звіт мистецьких колективів про реалізацію історичних постанов ЦК ВКП(б) і ЦК КП(б)У з ідеологічних питань.

Шевченківці показали п'єсу О. Корнійчука — „Макар Діброва". Вона говорить про життя і працю радянських шахтарів, що підняли з руїн Донбас. У ній виведені люди, які вміють розпізнати завтрашній день крізь обриси сьогоднішнього. В театрі музичної комедії харків'яни побачили „На нашому березі" А. Блантера — спектакль про те, як внаслідок широко розгорнутого будівництва змінюється обличчя Далекого Сходу. Театр опери та балету своєю поставою „Аїди" Д. Верді показав, що він успішно опановує верховини західноєвропейської класики.

При всій відмінності спектаклів у них є спільні риси, характерні для ідейного зростання і невід'ємної від нього художньої змужнілості наших театрів. У жовтневих прем'єрах ми побачили благородний творчий неспокій мистецьких колективів, прагнення створити спектаклі, які говорять про великі думки і почуття.

Харків відомий не тільки як місто високої театральної культури, але і як розсадник акторських кадрів. Славні традиції виховання молодих акторів виявилися і в згаданих прем'єрах. Поряд з удачами визнаних майстрів ми з радістю відзначаємо успіх молодої артистки М. Коржової в ролі комсомолки Галі („Макар Діброва"), досягнення А. Лундишевої, Н. Аннікової („На нашому березі"). В „Аїді", майстерно проведеній диригентом П. Славинським, харків'яни з великим задоволенням почули в ролі Радамеса нового співака Е. Рекало.

„Ми маємо всі підстави пишатися успіхами радянського мистецтва",— сказав В. М. Молотов у доповіді про 31-у річницю Великого Жовтня. Благотворний вплив мудрого керівництва партії позначився на всіх жанрах мистецтва, на творчій діяльності усіх т атрів країни.

Успіх жовтневих прем'єр треба закріпити створенням нових, ще кращих спектаклів, які будуть закликати радянський народ до нових подвигів в ім'я великої мети — перемоги комунізму.

ДЕРЖАВНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ ТА БАЛЕТУ ім. М. В. ЛИСЕНКА

21 (ранок), 24 листопада

М. Лисенко.

НАТАЛКА ПОЛТАВКА

Опера на 3 дії.

Диригент—П. Баленко.

Режисер—**Г. Давидов.**

Художники: **Л. Горевий, І. Портнов.**

Дія перша. Набравши води, зажурена Наталка, не поспішаючи, повертається до хати. Їй назустріч виходить возний Тетерваковський. З властивою йому «пишномовністю» вітає він дівчину і, користуючись з «удобної оказії», що вони самі, вирішує «зділати о собі предложеніе».

Наталка удає, що не розуміє возного. Тоді він прямо признається їй в коханні і в своєму намірі одружитися з нею. Це признання лякає і обурює дівчину.

Марно вона намагається довести несподіваному женихові, що вона йому не пара, бо він пан, а вона сирота, він багатий, а вона бідна, він царський урядовець, а вона простого роду. Всі її «резони» возний вважає «для любові ничтожні». Проте, Наталка рішуче вимагає залишити її і не вводити в неславу.

Здалеку чути голос виборного Макогоненка. Він явно напідпитку. Макогоненко—сільський багатій і кровосос — любить водить знайомство з панками і чиновниками. Ось і зараз він тільки но проводив гостя, засідателя, пана Щипавку. З цього приводу між возним і виборним зав'язується розмова, в якій вони скаржаться один одному, як трудно стало жити, як треба тепер «іскусно взяточок—сиріч—винуждений подарочок» у прохача «виканючити».

Возний, який побоюється, що Наталка йому відмовить, вирішує доручити справу свого сватання хитрому виборному, про якого кажуть: «де чорт не зможе, пошли Макогоненка, зараз докаже».

Виборний погоджується на пропозицію, і зрадiлий возний співає з ним пісню, в якій висловлюється докір долі, що несправедливо ділить свою ласку між людьми. Ця пісня звучить змовою двох пройдисвітів, які добре знають, як треба жити, щоб сліпа доля помагала саме таким, як вони— «злим, негідним».

Дія друга. Терпелиха сидить в своїй хаті і шиє. Знесилена злиднями вона докоряє дочці, що та все перебирає женихами, дожидаючи свого Петра, якого може вже і в живих нема. Наталка в свою чергу докоряє матері, що вона примушує її виходити за нелюбого.

Незабаром до хати входить виборний. Після недовгої розмови про трудне вдовине життя, про вередливих міських панночок, що перебирають женихами і з рештою залишаються сивими паннами, Макогоненко прямо переходить до діла і сватає возного. Терпелиха радіє, що її дочці випадає таке щастя. Наталка в розпачі і марно доводить, що її шлюб з возним принесе тільки горе. Терпелиха розповідає виборному, що Наталка говорить так тільки тому, що все дожидає Петра, який невідомо де пропав. Виборний радить дівчині викинути з голови навіть думки про якогось там бурлаку, коли їй трапляється такий гарний женних.

Настирливими благаннями мати вириває у Наталки згоду на шлюб її з возним.

Дія третя. Вулиця. Хлопці й дівчата з співами повертаються з роботи. Сюди приходить і Микола. Він розповідає про свої блукання по світу, щоб знайти роботу, про своє безталання.

Здалеку чути пісню Петра. Скоро він зустрічається з Миколою. В короткій розмові з'ясовується, що в їх бідняцькій долі багато спільного, і вони стають друзями.

З хати Терпелихи доносяться п'яні голоси. Незабаром з хати виходять возний і виборний. У возного рука пов'язана червоною хусткою, у виборного через плече старостинський рушник—ознаки, що сватання відбулось щасливо. Микола й Петро відходять в сторону. Виборний починає розпитувати про Петра, хто він, звідки і куди йде.

Микола відповідає, що це його знайомий, який шукає заробітку.

Коли возний з виборним виходять, Микола розповідає Петру про сватання возного до Наталки. Петро скоро догадується, що мова йде саме про його кохану. Він в розпачі. Горе Петра наводить Миколу на думку, що перед ним той, кого так довго чекала Наталка. Петро признається, хто він, і просить Миколу з'ясувати, чи йде Наталка за возного по добрій волі. Залишившись один, Петро вголос роздумує про своє невдале кохання.

Повертається Микола. Він не встиг ще добре про все дізнатися і викликав сюди Наталку, щоб довідатися у неї самої. Петрові він радить на цей час заховатись.

Приходить Наталка. З розмови її з Миколою з'ясовується, що вона любить лише Петра. Микола кличе щасливого Петра, і Наталка радісно падає в його обійми. Коханці схвильовано співають про свої минулі сумніви, надії і довгождане щастя побачення. Проте Микола застерігає, що справа не скінчена, бо возний не так-то легко погодиться на шлюб Наталки з Петром. І справді, Терпелиху охоплює жах, коли вона бачить Петра. Возний настоює на своїх правах і загрожує Терпелисі судом і тюрмою. Разом з виборним він проганяє Петра з села. Петро вже готовий поступитись і йти світ за очі. Прощаючись, він виймає гроші, які заробив важкою працею протягом кількох років, і віддає їх Наталці, щоб той, з ким вона одружиться, не міг докоряти їй бідністю.

Всі зворушені таким благородним вчинком Петра.

Наталка в розпачі, що доля не судила їй жити з любим.

Возний, відчуваючи ненависть до себе Наталки і всього народу, раптом заявляє, ніби «по довгому розмишленію» він зрозумів, що насильно милим не будеш, і тому відмовляється від Наталки і віддає її Петрові «во вічное потомственное владеніе».

Всі радіють. Хлопці й дівчата вітають молодих, веселяться, танцюють.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Наталка—**О. Виноградова,** засл. артистка УРСР; **Ю. Лозинська.** Терпелиха—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, О. Мейер.** Петро—**Б. Бутков, В. Совалов.** Микола — **А. Магергут,** заслуж. артист УРСР; **Г. Коваль, Д. Козинець.** Возний — **П. Калюжний, О. Нікітін.** Виборний — **Д. Діссар, Д. Державін, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.**

21, 27 листопада

П. Чайковський.

ЧАРОДІЙКА

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. УРСР **І. Штейнман.**
Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**
Художник—**І. Назаров.**
Хормейстер—**Є. Мариківський.**
Балетмейстер — заслуж. арт. ГрузРСР **В. Литвиненко.**

Дія опери відбувається в XVI сторіччі.

Перша дія. На березі Оки проти Нижнього Новгорода стоїть заїжджий двір, що належить молодій жінці Настасьї, яку всі звуть «кумою». Нижегородці часто приходять сюди повеселитися. Та в народі ходить поголоска, ніби Настасья—чародійка. Щоб притягти її до суду за чаклунство, до неї от-от мають з'явитися сам намісник та лютий дяк Мамиров. Про це Настасью попереджує купець Балакін. Тимчасом до заїжджого двору підпливає на човні княжич Юрій. Настасья давно таємно кохає його. Аж ось разом з приставами та Мамировим з'являється і грізний намісник нижегородський князь Нікіта Курлятев. Він починає допитувати Настасью, але захоплюється її красою. І коли Настасья частує князя вином, він дарує їй діамантовий перстень, а далі примушує Мамирова на догоду їй танцювати з скоморохами.

Друга дія. Картина перша—в теремі намісника. Княгині стало відомо про часті поїздки князя до «куми». Мамиров радить княгині позбавитися «відьми». Княгиня наказує Мамирову стежити за «кумою». Приходить княжич, розпитує княгиню, але та нічого не каже синові про своє горе. Мамиров присягається помститися князеві й Настасьї за те, що вони зневажили його. Приходить викликаний Мамировим чорнець Паїсій, дістає наказ стежити за заїжджим двором «куми». Приходить і князь. Образ «чародійки» не дає йому спокою. Княгиня дорікає йому за зраду. Розлютований князь поспішає до «куми».

Картина друга—в дворі намісника. Натовп переслідує княжу челядь, яка грабувала торгові ряди. Починається бійка, яку припиняє Юрій. Приходить княгиня й дорікає синові, що він втручається в батькові справи. Юрій питає, де батько. Мамиров і Паїсій відповідають йому, що князь поплив до «чародійки». Юрій зрозумів смуток матері й вирішує вбити Настасью.

Третя дія. Кімната Настасьї. Князь розповідає «кумі» про своє кохання, пробує обняти її. Настасья виривається й присягається швидше заподіяти собі смерть, ніж стати коханкою князя. Князь іде. «Куму» попереджають про небезпеку. Вона в тривозі. До кімнати тихо входить Юрій. Краса Настасьї захоплює його він кидає кинджал.

Четверта дія. Печера в глухому лісі, де живе знахар Кудьма. Тут мають зустрітися Юрій та Настасья, щоб тікати з рідних країв. Юрія вигнав батько, прокляла мати. З'являється переодягнена княгиня. З нею Паїсій. Кудьма дає їй траву, яка згубить Настасью. До берега підпливає човен з «кумою» й людьми Юрія. Княгиня смиренно пропонує Настасьї води, до якої вона всипала отруту. Приходить Юрій, радо зустрічається з Настасьєю. Але Настасья раптом падає мертва. Торжествує княгиня. Вона наказує кинути тіло «куми» в річку. Юрій теж кидається в воду, але його затримують. Прибігає з своїми слугами князь, кидається до сина, вимагає, щоб той сказав йому, де сховано Настасью. Юрій кричить йому: «Ти наш кат, наш вбивця!». Розлютований князь вбиває його, а сам, тяжко вражений своїм злочином, божеволіє.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Князь Микита Данилович Курлятєв, великокняжеський намісник у Нижньому — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **А. Магергут,** засл. арт. УРСР; **Д. Козинець.** Княгиня Євпраксія Романівна, його дружина—**А. Левицька,** народн. арт. УРСР; **Е. Лейтес, Т. Барбітова.** Княжич Юрій, їх син—**З. Канзбург, В. Совалов.** Мамиров, старий дяк—**Д. Діссар, Б. Малков.** Неніла, сестра його, постельнича княгині — **О. Мейер, Є. Несенко.** Іван Журан, княжеський ловчий — **І. Вільчур, Б. Малков.** Настасья, «кума», господиня корчми біля перевозу через Оку—**В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Фока, дядько її — **М. Державін, Б. Малков.** Поля, подруга «куми»—**В. Павленко, Л. Колодуб.** Балакін, гість нижегородський — **А. Нікітін.** Потап — **Г. Коваль, Н. Григор'єв.** Лукаш — **В. Хворост.** Кичига, кулачний боець— **М. Державін, П. Скоробагатько, Г. Коваль.** Паїсій, бродяга під виглядом чорнеця— **П. Калюжний, А. Нікітін.** Кудьма, чаклун—**П. Скоробагатько, І. Вільчур.** Гість— **Н. Григор'єв, П. Скоробагатько.** Дівчата, гості з Нижнього, пристави, княжеські холопи, мисливці й псарі, скоморохи й народ—артисти хору та мімічного ансамблю.

23, 26 листопада

Дж. Верді

„А І Д А"

Опера на 4 дії, 7 картин

Диригент — **засл.** арт. РРФСР та нар. арт. БАРСР **П. Славінський.**

Постава засл. арт. УРСР **В. Будневича.**

Художнє оформлення **І. Назарова.**

Постава танців засл. арт. ГрузРСР **В. Литвиненка.**

Асистенти постановника — **Г. Давидов, А. Іванов.**

Ведуть виставу — **С. Петров, А. Базилевич.**

Нар. арт. УРСР В. Гужова в ролі Аіди (опера „Аіда“).

Фото Й. Куперштейна.

Опера „Аіда“ належить до кращих творів італійського композитора Джузеппе Верді. Написана вона в 1871 році на замовлення єгіпетського хедива до відкриття оперного театру в Каірі і з того часу не сходить зі сцени всіх оперних театрів світу, користуючись скрізь незмінним успіхом.

В основі лібретто опери „Аіда“ лежить легенда, накреслена ієрогліфами на одній з старовинних єгіпетських гробниць.

Дочка ефіопського царя Амонасро — Аіда перебуває в полоні при дворі єгіпетського царя. Аіда приховує своє царське походження. Начальник дворецької охорони Радамес кохає Аіду і Аіда кохає Радамеса.

Дочка фараона Амнеріс також кохає Радамеса.

Амонасро, бажаючи звільнити дочку з полону, вторгається зі своїм військом в Єгіпет. Верховний жрець Рамфіс оголошує про призначення Радамеса полководцем у війні проти ефіопів.

Радамес повертається з перемогою і привозить з собою полонених. Серед них Амонасро — батько Аіди, який приховує своє царське ім'я.

Фараон в нагороду Радамесу віддає руку своєї дочки Амнеріс. Амнеріс радіє.

Радамес необережно відкриває Аіді військову таємницю. Викритого у зраді Радамеса заарештовує Рамфіс. Амонасро зникає. Жреці вирішують замурувати Радамеса живим у склепі.

Артист Е. Рекало в ролі Радамеса (опера „Аіда“).

Фото Й. Куперштейна.

Нар. арт. УРСР А. Левіцька в ролі Амнеріс (опера „Аїда").

Фото Й. Куперштейна.

Аїда, дізнавшись про це, проникає у склеп і вмирає там разом з Радамесом.

ДІЙОВІ ОСОБИ:

(Прізвища виконавців за алфавітом)

Радамес — **Е. Рекало, В. Холмін.** Аїда — **В. Гужова,** нар. арт. УРСР; **Н. Ісламова.** Амнеріс — **Т. Барбітова, А. Левицька,** нар. арт. УРСР; **Е. Лейтес.** Амонасро — **І. Бронзов,** нар. арт. УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут,** засл. арт. УРСР. Рамфіс — **В. Будневич,** засл. арт. УРСР; **Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Цар — **М. Державін, Д. Діссар, Б. Малков.** Гонець — **П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.**

25 листопада

Д. Верді.

РІГОЛЕТТО

Опера на 3 дії, 4 картини. Лібретто Піаве за драмою Віктора Гюго «Король забавляється».

Диригент — засл. артист УРСР **І. Штейнман.**

Постава **Г. Давидова.**
Хормейстер **Є. Мариківський**
Художник **Б. Коваленко.**
Танці в поставі **О. Галкіна.**

ПЕРША ДІЯ

Легковажний герцог Мантуанський, розмовляючи з придворними, оспівує непостійність в коханні. Він закохався в невідому дівчину, але водночас залицяється до дружини графа Чепрано. Придворний блазень Ріголетто, герцогський фаворит, глузує з Чепрано. Граф клянеться, що помститься йому. Ненавидять блазня за його гостре глузування і всі інші придворні. Старий вельможа Монтероне проклинає Ріголетто за те, що він образив честь його дочки брудним натяком. Це прокляття вражає блазня, бо видається йому поганою ознакою.

Глуха вулиця в передмісті, де живе дочка Ріголетто Джільда. Пізній вечір. До Ріголетто підходить бандит Спарафучіле і пропонує йому свої послуги, якщо йому треба буде розправитися з суперником. Ріголетто входить у свій дім, де його зустрічає Джільда. Він розпитує дочку, чи не бачив хто її. Джільда приховує від батька свою зустріч з якимсь молодим сеньором.

Непомітно в дім прокрадається герцог і, коли Ріголетто виходить, признається Джільді в коханні, видаючи себе за бідного студента. Джільда щаслива.

Біля дому Ріголетто збираються придворні герцога. Повертається додому і Ріголетто. Вельможі запевняють його, що вони прийшли сюди, щоб викрасти графиню Чепрано і пропонують йому допомогти їм. Ріголетто погоджується. Тоді змовники зав'язують йому очі і викрадають Джільду.

Дія 2-а. Ніч. Вдалині лебедине озеро. На його березі руїни старого палацу. З'являються чудові лебеді. Зігфрід наміряється пустити стрілу в кращого з них, але зупиняється. Лебідь заговорила. Вона розповіла юному мисливцеві свою сумну історію. Чарами лихого генія Ротбарда вона та її подруги перетворені на лебедів і тільки з півночі до світанку вони можуть бути дівчатами. Якщо вона, Одетта, зустріне юнака, який поклянеться їй у вічному коханні, чари лихого генія розвіються.

Злий геній хоче розлучити Одетту з принцем і жене її до палацу. Принц шукає Одетту. Він бачить, що його друзі збираються стріляти в лебедів і розповідає їм сумну історію лебедів-дівчат.

Нарешті Зігфрід знаходить Одетту. Юнак клянеться, що буде вірно її любити довіку.

Наближається світанок, і дівчата-лебеді відпливають. Засмучений розлукою, принц повертається додому.

Дія 3-я. Картина 1-а. Зал у палаці принцеси. Під звуки фанфар виходять дівчата, серед яких Зігфрід має вибрати собі наречену. Але принц байдужий: його серцем заволоділа чарівна Одетта.

Нові звуки фанфар сповіщають про прихід злого генія, який обернувся в князя Ротбарда. Він привів свою дочку Оділлію, яка вражає принца своєю подібністю до Одетти. Зігфрід оголошує, що обирає за наречену Оділлію. Злий геній торжествує: присягу Зігфріда Одетті порушено. Зловтішно показує він на лебедів, які тривожно б'ються у вікна палацу...

Зігфрід поспішає до озера, щоб виправити свою провину.

Картина 2-а. Берег озера. Дівчата-лебеді журяться. Згасли їх надії на визволення.

Аж ось з'являється Зігфрід: передчасно радів злий геній, осліпивши юнака подібністю Оділлії до Одетти. Зігфрід залишається вірним своїй клятві, і ніщо вже не може розлучити його з коханою. Даремно лякає злий геній закоханих грозою, громом і блискавкою, навіть вибухом власного палацу. Зігфрід вбиває злого генія. Любов перемогла злі чари. Сонячне проміння осяює закоханих Зігфріда та Одетту і звільнених від чар дівчат-лебедів, які радісно їх вітають.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одетта, королева лебедів — **Н. Виноградова, І. Герман.** Оділія, дочка лихого генія— **Н. Виноградова, І. Герман. О. Ширай.** Принц Зігфрід—**Я. Додін, В. Литвиненко,** засл. арт. ГрузРСР; **П. Плавник.** Лихий геній Ротбард — **О. Горохов, А. Кисенко.** Блазень—**Г. Водовозов, О. Галкін, С. Люлін.** Принцеса, мати Зігфріда—**М. Горпиненко, Г. Маслова, Є. Пориваєва.** Наставник принца —**І. Дергаус, Т. Агеев.**

Па-де-труа виконують: **В. Бакланова, В. Баранова, Я. Додін, Л. Любімова, П. Плавник, Г. Хоменко.**

В танцях беруть участь солістки балету: М. Горпиненко, І. Ланцман, А. Пірадова, Д. Рожинська. В. Семінаренко; солісти балету: **Г. Водовозов, І. Дергаус, М. Ізотов, А. Кисенко, С. Люлін, Г. Моторний, П. Полканов, А. Саркісянс, І. Трахтенберг** та весь склад балету театру.

---

28 листопада

Е. Направник.

ДУБРОВСЬКИЙ

Опера на 4 дії, 5 картин.

Диригент—засл. арт. РРФСР і нар. арт. БАРСР **П. Славинський.**

Постава засл. артиста УРСР **В. Будневича.**

Художник — **Д. Овчаренко.**

Хормейстер—**Є. Мариківський.**

Танці в поставі **О. Галкіна.**

1 картина. Збіднілий поміщик Андрій Гаврилович Дубровський зустрічає в своїй садибі Кистенівці сина Володимира. Він розповідає синові про свою сварку з багатим сусідом Троєкуровим. Самодур Троєкуров розпочав проти старого Дубровського судову справу, підкупив суддів. Він хоче привласнити маєток Дубровського.

Володимир пішов на могилу матері. До Кистенівки приїздить Троєкуров. Він повідомляє старого Дубровського, що Кистенівка за рішенням суду відтепер належить йому. Андрій Гаврилович жене його геть. Розгніваний Троєкуров від'їздить. Коли Володимир повертається, батько його вмирає.

2 **картина.** В день, коли ховали Андрія Гавриловича, до садиби приїздять судовий засідатель та довірений Троєкурова—Шабашкин. Вони оголошують рішення суду. Дворові з погрозами наступають на приїжджих. Володимир стримує своїх людей. Та от він чує в кімнаті свого батька п'яні голоси чиновників; Володимир вирішує помститися й підпалює садибу.

3 **картина.** Маша Троєкурова з покоївкою Танею та дівчатами збирає в лісі гриби. За кущами притаївся Володимир. Він чує, як Маша каже, що хоче зустрітися з розбійником Дубровським: «Я сказала б йому, що всією душею співчуваю йому. Для мене він не злочинець». Схвильований Дубровський не дозволяє своїм людям чіпати дівчат. Аж ось люди Дубровського тягнуть десь пійманого Дефоржа, вчителя-француза. Дефорж їде на службу до Троєкурова. Володимир забирає в нього документи й наказує йому їхати назад, а сам з документами Дефоржа поспішає до Троєкурова.

4 **картина.** В садибі Троєкурова. Дубровський, якого всі вважають за Дефоржа, виховує сина Троєкурова Сашу й навчає співу Машу. Троєкуров приводить князя Верейського, а коли той пішов, каже Маші, що князь просить її руки. Маша відмовляється вийти за князя. Та самодур Троєкуров невблаганний.

5 **картина.** Парк в маєтку Троєкурова. Святкують заручини Маші з Верейським. З'являється ісправник. Він вистежив Дубровського. Архип попереджує Дубровського про небезпеку, але Володимир хоче побачитися з Машею. Він признається їй у коханні. Маша дуже схвильована. Лунає свист. Це кличуть Володимира його люди. Та він не встигає втікти і, поранений насмерть, вмирає на руках у Маші, яка його кохає.

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Андрій Дубровський—**В. Будневич**, засл. артист УРСР; **Д. Діссар, Ф. Курочкин, П. Скоробагатько.** Володимир Дубровський — **Б. Бутков, Л. Лев'ятов, В. Совалов.** Маша — **К. Морозова, Н. Ісламова, Ю. Лозинська.** Таня — **Л. Колодуб, В. Павленко.** Єгоровна — **Е. Лейтес, А. Мейер, Є. Носенко.** Архип — **Д. Державин, Б. Малкєв.** Троєкуров—**І. Бронзов**, народний артист УРСР; **Д. Козинець, А. Магергут**, заслужений артист УРСР. Дефорж — **А. Нікітін, В. Хворост.** Шабашкин—**П. Калюжний, А. Нікітін, В. Хворост.** Гришка—**В. Хворост, А. Нікітін, П. Калюжний.** Антон—**І. Вільчур, М. Державін, Д. Скоробагатько.** Ісправник — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько, І. Вільчур.** Верейський — **Н. Григор'єв, Г. Коваль.** Засідателі — **Г. Коваль, Д. Скоробагатько.** Дами — **Є. Носенко, Н. Коротких, С. Смулянська, Н. Лисова.**

Виставу веде **С. Петров.**

ГОТУЮТЬСЯ ДО ПОСТАВИ:

БАЛЕТ

В. Нахабін

„ДАНКО"

ОПЕРА

Д. Обер

„ФРА-ДЬЯВОЛО"

ДЕРЖАВНИЙ ОРДЕНА ЛЕНІНА АКАДЕМІЧНИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ім. Т. Г. ШЕВЧЕНКА

21, 25 листопада

Квітка-Основ'яненко.

„ШЕЛЬМЕНКО-ДЕНЩИК"

Комедія на 4 дії, 5 картин.

Постава заслужен. арт. УРСР **М. Покотила.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Концертмейстери—**Е. Пліщенко, М. Константинівська.**

Музика засл. арт. УРСР **Б. Крижанівського.**

Танці в поставі **Е. Рабінович.**

Диригент — зав. муз. частиною, композитор **М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Шпак, поміщик — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Фенна Степанівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Н. Лихо.** Присінька, їхня дочка—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Скворцов, капітан — **С. Кошачевський, І. Костюченко.** Шельменко, його денщик—**М. Покотило.** засл. арт. УРСР. Опецьковський, приїжджий поміщик—**С. Верхацький, О. Немзер, Г. Сичук.** Аграфена Семенівна, його дружина — **І. Стешенко, Ю. Фоміна.** Евжені, їх дочка — **Н. Герасімова, А. Калішевська.** Лопуцьковський, жених, поміщик — **М. Савченко.** Мотря, покоївка Шпаків—**Ю. Фоміна, А. Калішевська, Р. Кіріна,** Поміщик — **М. Микитенко, В. Лавров.** Його дружина — **О. Тимофієнко.** Гусар — **Г. Снегірьов.** Його дама—**Р. Кіріна.**

Виставу ведуть—**Д. Бабенко, Р. Хмара.**

Дія відбувається на Україні року 1835.

---

21 (ранок), 27, 28, 30 листопада

О. Корнійчук

МАКАР ДІБРОВА

П'єса на 3 дії, 4 картини

Постава лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. М. Крушельницького.**

Режисер — засл. арт. УРСР **Р. Черкашин.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музична композиція **М. Каневського.**

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Макар Іванович Діброва — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт УРСР. Оксана Андріївна, його дружина — **Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Д. Миргород.** Ольга, їх дочка — **С. Федорцева,** нар. арт. УРСР; **О. Валуєва.** Артем, їх син — **В. Стешенко, В. Коробков.** Павло Кругляк, чоловік Ольги — **О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР

Лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР Д. Антонович в ролі Макара Діброви.

Фото Й. Куперштейна.

та УзРСР. Кіндрат Тополя — **Г. Тітов**. Ганя. його дочка — **П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **А. Калішевська**. Гаврило Братченко — **Е. Бондаренко**, лауреат Сталінської премії; **Г. Снегірьов**. Трохим Голуб — **В. Мізіненко, В. Бережний**. Галя Іванчук — **М. Коржова, Р. Кіріна**. Марта Степова — **Ю. Фоміна, З. Біляєва**. Хмара — **М. Кононенко,** засл. арт. УРСР; **М. Кірін**. Орлов — **М. Волошин, М. Савченко**. Зінченко — **С. Верхацький, Г. Сичук**. Марія Смерека — **Н. Лихо**. Пилип Семененко — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР, **О. Немзер**. Стеша — **Я. Косаківна, Т. Давидова**.

Лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР Л. Сердюк в ролі Павла Кругляка.

Фото Й. Куперштейна.

22, 26 листопада

Ол. Штейн.
Переклад Ів. Снегірьова.

„ЗАКОН ЧЕСТІ"

П'єса на 3 дії, 10 картин.

Постава режисерів **Л. Кіншиної** та **В. Воронова.**

Художнє оформлення—**С. Йоффе.**

Художнє керівництво поставою—лауреата Сталінських премій народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

Диригент—**М. Каневський.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Верейський Андрій Іванович, академік, генерал-лейтенант медичної служби, нейрохірург—**О. Сердюк,** лауреат Сталінських премій, нар. арт. УРСР та УзРСР. Ольга, його дочка, науковий співробітник державного інституту експериментальної медицини — **М. Коробчанська.** Микола, її чоловік, кандидат філософських наук—**В. Коробков.** Добротворський Олексій Олексійович, професор-біохімік — **Д. Антонович,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. УРСР. Тетяна Олександрівна, його дружина, хірург—**С. Федорцева,** нар. арт. УРСР. Лосев Сергій Федорович, професор-хімік — **Г. Козаченко,** засл. арт. УРСР. Ніна Іванівна, його дружина—**Л. Криницька,** засл. арт. УРСР; **Ю. Фоміна.** Петренко Іван Петрович, доктор, завідувач клінічного відділу інституту—**Ю. Тітов.** Курчатов, заступник міністра охорони здоров'я—**В. Мізіненко.** Грушницький Петро Степанович — вице-президент Академії Медичних Наук — **М. Волошин.** Голова Урядової Комісії — **І. Мар'яненко,** лауреат Сталінської премії, нар. арт. СРСР. Ефімов, професор, голова Суду честі — **О. Романенко.** Писаревський, академік — **А. Макаренко.** Лідія Михайлівна, секретар Добротворського — **О. Слензак.** Вуд — розвідник—**С. Верхацький.** Уілбі, співробітник посольства—**М. Кононенко,** засл. арт. УРСР. Картер, американський вчений—**В. Стеценко.** Паша, хатня робітниця—**Г. Бабіївна, С. Лор.** Митько, хлопчик—**А. Калішевська.** Пушкова, машиністка інституту — **І. Стешенко.** Секретар суду — **М. Кірін**

24, 28 (ранок) листопада

Лауреат Сталінської премії **К. Ісаєв** та **О. Галич.**

Переклад Ір. Стешенко.

Вас викликає Таймир!

Комедія на 3 дії

Постава режисера **М. Ошеровського.**

Художнє оформлення лауреата Сталінської премії **В. Греченка.**

Музика композитора **М. Каневського.**

Концертмейстер—**М. Константинівська.**

Постава здійснена під художнім керівництвом лауреата Сталінських премій, народного артиста СРСР **М. Крушельницького.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Дюжіков, приїжджий з Таймиру — **І. Костюченко.** Іван Іванович Кирпичніков, директор Старо-Кримської філармонії—**М. Покотило,** засл. арт. УРСР. Дідусь Бабурін — **Ф. Радчук,** лауреат Сталінської премії, народн. арт. УРСР; **Г. Сичук.** Дуня Бабуріна — **О. Валуєва, В. Власовська.** Андрій Миколайович Гришко — **Є. Бондаренко,** лауреат Сталінської премії. Люба Попова — **Г. Гончарова, О. Тимофієнко.** Мати Люби Попової — **І. Стешенко. Г. Бабіївна.** Єлизавета Михайлівна Кирпичнікова — **Н. Лихо.** Дежурна на тринадцятому поверсі—**П. Куманченко,** засл. арт. УРСР; **Р. Кіріна.** Людина в картатому пальто—**О. Свистунов, О. Подорожній.** Адміністратор готелю — **М. Савченко.** Людина з бородою — **Г. Снегірьов.** Узбек — **В. Бережний.** Моряк — **В. Бондаренко.** Міліціонер — **М. Микитенко.** Командировочні — **М. Кірін, С. Орлюк, Р. Рубанович, Г. Чорний, О. Онофриенко, А. Шутенко, Я. Лівшиць, Я. Браславський, А. Троян, В. Лавров.**

Виставу веде **Р. Хмара.**

Дія відбувається в Москві в серпні 1947 року.

Харьковский Государственный Русский Драматический Театр

ОТКРЫТИЕ ЗИМНЕГО СЕЗОНА

27, 28, (утро и вечер) и 30 ноября 1948 года

М. ГОРЬКИЙ

МЕЩАНЕ

Пьеса в 4-х действиях

Постановка нар. арт. Союза ССР А. КРАМОВА

Режиссер — засл. арт. УССР И. ЛЮБИЧ

Художник — Б. ЧЕРНЫШЕВ Музыкальное оформление — А. ШАЦ.

ДЕЙСТВУЮЩИЕ ЛИЦА: (по алфавиту)

Бессеменов, Василий Васильевич . . .	В. АРИСТОВ, нар. арт. УССР. П. ОСОКИН засл. арт. УССР.
Акулина Ивановна, его жена	Е. ЛЕОНИДОВА Л. ЛИНЕЦКАЯ, засл. арт. УССР.
Петр, бывш. студент . . . . } их дети:	Г. РАТАЛЬСКИЙ, М. ТАРАНОВ
Татьяна, учительница . . . . } их дети:	К. ГАЙЖЕВСКАЯ, К. СУКОВСКАЯ
Нил, воспитанник Бессеменова	Л. МОЛДАВАНОВ, В. СЕВЕРОВ, засл. арт. УССР.
Перчихин, дальний родственник Бессеменова	А. КРАМОВ, нар. арт. СССР. Э. КОЛОМИЙСКИЙ
Поля, его дочь	К. БОРИСКИНА, Е. ОНОПРИЕНКО, Т. СЕМИЧЕВА
Кравцова, Елена Николаевна	Н. ТАМАРОВА, засл. арт. УССР. А. ТАНЕЕВА
Тетерев, певчий	В. МАТОВ, засл. арт. УССР. Т. ПРЕВО
Шишкин, студент	В. КРОПОТОВ, В. ШАПОВАЛОВ
Цветаева, учительница	А. МОСКАЛЕНКО. М. ШМАТЧЕНКО
Степанида, кухарка	А. КОЧКАРЕВА, К. ГУБЕРОЗОВА
Доктор	И. ЗДАНОВСКИЙ, И. МАЛЬВИН

УЧАСТВУЮТ: Н. Белецкая, С. Давыдова, З. Зиновьева, В. Карпенко, В. Криштоп, М. Лельская, Г. Сергеев, Г. Столкин, Н. Шеремет, Я. Эдельман.

Режиссеры, ведущие спектакль: Я. АНТОНЕВИЧ, А. ГОЛЕМБО.

ТЕАТР ★ МУЗКОМЕДІЇ

21, 28 листопада

Текст **К. Грекова.**
Музика **Е. Кальмана.**
Переклад **М. Талалаєвського.**

БАЯДЕРКА

Оперета на 3 дії

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригенти: засл. арт. УРСР **С. Солящанський, М. Хайкін.**

Танці в поставі балетмейстера **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Одета — **К. Великосельська, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Маріетта—**С. Меркова, Н. Попова, Л. Романенко.** Раджамі — **Д. Волков, Л. Уманец, Г. Охрименко.** Наполеон — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Луї Філіп — **Микола Іванов, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Паркер — **В. Андреєв,** Дева — **О. Ткаченко.** Директор — **Є. Грицюк.** Ад'ютант — **Г. Рибалкін.** Капельдинер — **С. Бондаренко.** Пимпринет — **О. Баскаков.**

БАЛЕТ:

Східня казка — **О. Борисова, В. Балацький, С. Бондаренко, Л. Кабанець, В. Лісновська, А. Лашкевич, Л. Лебеденко, В. Семенов, В. Пиотрович, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

Веде виставу Н. Арбо.

21 (ранок) листопада

Фрімль і Стотгардт.

РОЗ-МАРІ

Музкомедія на 3 дії, 5 картин

Виставу поновив режисер **Микола Іванов.**
Диригенти: **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**
Оформлення художника **Н. Барової.**
Танці в поставі **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Роз-Марі—**К. Великосельська, А. Суяркіна.** Джім — **Д. Волков, П. Павлусенко, К. Передерніков.** Жанна — **З. Мізіненко.** Ванда — **Л. Романенко.** Герман — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Малон — **М. Іванов, О. Райданов.** Авлей — **В. Андреєв, І. Білошенко.** Еміль — **М. Іванов.** Етель — **М. Гаєвська, А. Алмазова.** Чорний Орел — **С. Бондаренко, С. Грицюк.**
Танці виконують: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Л. Кабанець, М. Кочубинська, Є. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, В. Семенов, Б. Хільченко.**
Виставу веде помічник режисера **Н. Арбо.**

---

23 листопада

Е. Кальман

СІЛЬВА

Оперета на 3 дії.

Текст — **Толмачов, Михайлов.** Переклад **М. Талалаєвського.**

Режисер — **Н. Попова.**

Диригенти — **С. Солящанський,** засл арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художник — **Н. Барова.**

Балетмейстер — **Л. Леонідов.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Сільва — **Р. Уманська, засл. арт. УзРСР; К. Великосельська.** Стасі — **Н. Авніко-**

ва, Юліана — **А. Алмазова, Н. Попова.** Едвін — **Л. Уманець.** Бонні — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР, **К. Райданов.** Феррі — **Д. Волков, І. Білошенко.** Воляпюк — **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР; **О. Райданов.** Ронс — **В. Андреєв, Г. Баскаков.** Генерал — **А. Мармур.** Лакей — **С. Бондаренко.**

БАЛЕТ:

О. Борисова, В. Лісновська, Р. Нікітіна, А. Лашкевич, Л. Кабанець, В. Балацький, А. Венгеров, В. Семенов.

Виставу ведуть пом. реж. **Н. Арбо, Н. Боровкова.**

25, 27, 28 (ранок), 30 листопада

М. Блантер і Б. Александров.

„НА НАШОМУ БЕРЕЗІ"

Музкомедія на 3 дії

Текст **В. Тіпота і В. Квасніцького.**
Переклад **Г. Плоткіна.**
Постава головного режисера театру **І. Радомиського.**
Диригент — **М. Хайкін.**
Художник — **С. Йоффе.**
Балетмейстер — **В. Нікітін.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Ігор Новіков—**Л. Уманец, О. Федосов, А. Зуб.** Ася Тройніна—**К. Великосельська, А. Лундишова.** Сіма Вакуленко—**Н. Аннікова, З. Мізіненко.** Таня — **М. Вербіцька, О. Байдак.** Федір Григорович Савчук—**Д. Волков, К. Передерніков.** Марія Петрівна—**А. Алмазова, Л. Міцнер, А. Коваленко.** Єльцов—**А. Мармур, О. Райданов.** Мальцев—засл. арт. УзРСР **Д. Пономаренко, К. Райданов.** Пономарьов—**А. Аркін, І. Білощенко.** Бірченко—**В. Андреєв, С. Грицюк.** Костя — **Г. Рибалкін.** Федорчук — **М. Гавриленко.** Беліков—**С. Бондаренко.** Лейтенант—**О. Баскаков** Комендант—**М. Коваль, О. Ткаченко.**

В балеті беруть участь: **В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Е. Коновальчик, А. Лашкевич, В. Лісновська, Р. Нікітіна, Л. Лебеденко, В. Семенов, Б. Хільченко** та ансамбль балету.

26 листопада

Й. Штраус.

ЛЕТУЧА МИША

Оперета на 3 дії.

Текст **Ердмана і Вольпіна.** Переклад **Шипова.**

Постава художнього керівника театру **М. Авах.**

Диригенти — **С. Солящанський,** засл. арт. УРСР; **М. Хайкін.**

Художнє оформлення — **С. Йоффе.**

Танці в поставі балетмейстера **Л. Леонідова.**

Режисер — **Н. Попова.**

Режисер-лаборант — **Н. Боровкова.**

РОЛІ ВИКОНУЮТЬ:

Айзенштейн — **Д. Волков, Г. Охріменко.** Розалінда — **Л. Міцнер, Р. Уманська,** засл. арт. УзРСР. Адель—**Н. Аннікова, А. Лундишева.** Альфред—**А. Федосов.** Фальк **А. Аркін, К. Райданов.** Блінд—**І. Белашенко, М. Мармур.** Орловський—**К. Передерніков.** Амедей— **О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Амелія— **Н. Попова, Л. Романенко.** Лотта—**З. Мізіненко.** Франк — **О. Райданов.** Черговий — **Микола Іванов, Л. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР. Помічник — **Е. Грицюк, В. Андреєв.** Лісничий — **С. Бондаренко, М. Гавриленко.** Невідомий — **В. Андреєв.** Молодий чоловік — **А. Зуб.** Кравчиха—**М. Вербицька.**

В балеті беруть участь:

В. Балацький, О. Борисова, А. Венгеров, Н. Зарицький, Л. Кабанець, Е. Коновальчик, Л. Лебеденко, В. Лісновська, В. Піатрович, В. Семенов, Б. Хільченко та ансамбль балету.

Виставу ведуть **Н. Арбо** та **Н. Боровкова.**

24 листопада

Ф. Легар.

ЗОРІКА

(ЦИГАНСЬКА ЛЮБОВ)

Оперета на 3 дії. **Текст І. Рубінштейна. Переклад І. Муратова.**

Постава нар. арт. УзРСР **О. Івашутича.**

Диригент — **М. Хайкін.**

Оформлення головн. художника театру **Н. Соболя.**

Танці в поставі головн. балетмейстера театру **Л. Леонідова.**

ДІЙОВІ ОСОБИ ТА ВИКОНАВЦІ:

Драготін — **Микола Іванов, О. Райданов.** Монель — **П. Павлусенко, О. Федосов.** Міхалі — **О. Ткаченко.** Йоланта — **Н. Попова, Л. Романенко.** Зоріка—**К. Великосельська, А. Лундишева, Л. Міцнер.** Лаксу — **Д. Пономаренко,** засл. арт. УзРСР; **К. Райданов.** Сандор — **П. Дудко, Г. Охріменко.** Фореско—**М. Гавриленко.** Лінвіч—**В. Андреєв.** Мошу—**А. Аркін, О. Івашутич,** нар. арт. УзРСР. Міклаші — **Л. Волков, К. Передерніков.**

Соло на скрипці — концертмейстер оркестру—**Я. Виноградов.**

Арт. Л. Романенко в ролі Йоланти і арт. К. Райданов в ролі Лаксу. („Зоріка“ Ф. Лєкара).

Фото Й. Куперштейна.

Відповідальний редактор **Л. ЯКИМЧУК.**
Видає Харківська філія „Українського театрального товариства“

БЦ 14656. Друкарня „Мистецтво“. Харків, Пушкінська, 44. Зам. 860. Тираж 2500

Харківський державний ордена Леніна академічний український драматичний театр ім. Т. Г. Шевченка

НАСТУПНА ПРЕМ'ЄРА

ФРІДРІХ ШІЛЛЕР

КОВАРСТВО І ЛЮБОВ

Трагедія на 4 дії, 9 картин.

Переклад під редакцією Гозенпуда.

Постава режисера О. ГЛАГОЛІНА.

Художнє оформлення С. ЙОФФЕ.

Музика засл. діяча мистецтв УРСР композитора Ю. МЕЙТУСА.

Ціна 2 крб.